

Petri hyspani.

Restriccio ē coartatio termini cōmunis a maiori sup-
positōne ad minorem. vt dictum est prius.

Hec est tractatus prius et quartus huius septimi. in quo postquam de hys
determinavit de ampliacionibus appellacionibus. p̄ter agit de restrictōibus
Ratio ordinis ex supradictis sufficienter haberi potest. p̄mo ergo diffi-
nit restrictōem dicitur (Restrictio est coartatio termini cōis a maiori sup-
positōne ad minorem). et habet fieri circa terminū supponētem p̄sonaliter
sicut circa p̄ncipiū tractatus ampliacionū dictū est. Et ponit (coarta-
tio) loco generis. q̄ est q̄dā cōis q̄ restrictio. eo q̄ ois restrictio est coar-
tatio. s̄ non ecōtra. Et dicit (termini cōis) p̄pter terminos singulares q̄ p̄-
prie non ampliānt nec restringunt. et aliud positum in diffinitōe ponit ad
differētiā ampliacionis que facit oppositum.

Queritur Quid est subiectū huius tractatus? Dicitur q̄ terminus
restringibilis. et restrictio est eius p̄pria passio et demon-
stratur sibi in eā p̄ diffinitōem subiecti. v̄l etiā p̄ diffinitōem ipsius passionis
Et format sic demonstratio p̄ quā habet scia in p̄nti tractatu. q̄c q̄d coarta-
tur a maiori supponēte ad minorem hoc restringit. s̄ terminus restringibilis est
h̄mōi. s̄ terminus restringibilis restringit. ibi em̄ passio p̄dicat in p̄terito
de suo subiecto. Et q̄ sup̄ in tractatu ampliacionū posita fuit diffinitio sup-
positōis p̄sonal̄ circa quā h̄z fieri. s̄ sufficienter relinquūt notū q̄ terminus p̄-
sonal̄ supponēs sit restringibilis quare h̄ p̄sequit de ipsa restrictōe. et nō de
terminat h̄c de restringētibz nisi in q̄ntum efficiunt restrictionem.

Notandum Restrictio p̄ncipal̄ est utilis ad tria. Primo
ad oppōem. q̄ ex natura restrictōis scitur q̄ iste
due nō opponūtur. ois ethiops est albus s̄m dicitur. et nullus ethiops est al-
bus. q̄ aliter restringit ethiops in p̄ma et i secūda. Secūdo valet ad p̄uersio-
nē. q̄ nullus hō est mulier. debet ita p̄uerti. s̄ nulla mulier est hō mascu-
lus. rō q̄ hō in p̄uersa tenebat p̄ masculis t̄m. ergo etiā in p̄uertente debz
sic teneri. al̄s p̄uersio nō esset bona. Tercio restrictio v̄z ad supponētem. q̄ hic
ois hō est albus. hō t̄m supponit p̄ maribz. et h̄ ois hō est albus supponit t̄m
p̄ uis. et hoc facit restrictio fecata p̄ predicatum

Terminus singularis etiā restringit. ergo nō h̄m d̄m diffinitōe
restrictōis termini cōis. Q̄is p̄bat. q̄ cū d̄z fortes albus currit. ibi fortes
restringitur t̄m ad albos. Dicitur q̄ est duplex restrictio. quedam est ad
supposita q̄m terminus coartat a pluribz suppositis ad pauciora et sic ter-
minus singularis non restringitur. q̄ non habet supposita. Alia est quo ad
fecata. q̄ terminus singularis equiuoce fecat plura. sic quōq̄ restringit ad
v̄nū fecatū. de illa autē restrictione hic non fit mentio

Quō differēter restringat h̄ hō. d̄do hō albus currit. et hō currit
R̄ndet q̄ in p̄ma hō stat p̄ p̄ncipibus. grā illius p̄bi currit. et stat
p̄ albis grā illius adiectiui albi. In secūda autē stat solū p̄ p̄ncipibus grā illi
us verbi currit positi a parte predicat̄. quod soluz restringit gratia eōs
significationis quod est tempus. et non gratia p̄ncipalis significationis

b iij